

12.7.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: **Az Elena Moldoveanu, román állampolgár által benyújtott, 0635/2009 számú petíció a holland hatóságok által Lorenzo Moldoveanu számára (kiskorú) túlélő hozzátartozói nyugdíj fizetéséről**

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója abban kéri az Európai Parlament segítségét, hogy a holland hatóságoktól túlélő hozzátartozói nyugdíjat szerezzen kiskorú fia, Lorenzo Moldoveanu számára, akinek apja (házasságon kívül) a petíció benyújtójának állítása szerint egy 2002-ben elhunyt, román származású holland állampolgár. A petíció benyújtója megkezdte az ahhoz szükséges hivatalos eljárást, hogy fiát a román törvények értelmében az említett holland állampolgár örököséként ismerjék el, és kapcsolatba lépett a bukaresti holland nagykövetséggel annak érdekében, hogy fia számára holland állampolgárságot és túlélő hozzátartozói nyugdíjat szerezzen. Mivel azonban a holland hatóságok nem ismerik el a román hatóságok által kiállított születési bizonyítványt, kérelmeit elutasították.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2009. szeptember 16. Tájékoztatás kérése a Bizottságtól (az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint) megtörtént.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2010. július 12.

A társadalombiztosítás területén hatályos közösségi rendelkezések a társadalombiztosítási rendszerek koordinálását, nem pedig harmonizálását írják elő. Ennek értelmében minden egyes tagállam szabadon határozhatja meg nemzeti társadalombiztosítási rendszerének részletes szabályait, egyebek mellett azt is, hogy milyen ellátásokat nyújtanak, milyen

feltételek mellett, hogyan számítják ki az ellátás összegét, és mennyi járulékot kell befizetni. Az uniós rendelkezések – különösen az 1408/71/EGK rendelet – közös szabályokat és elveket állapítanak meg, amelyeket a nemzeti törvények alkalmazásakor minden nemzeti hatóságnak tiszteletben kell tartania. Ezek a szabályok biztosítják, hogy a különböző nemzeti jogszabályok alkalmazásakor tiszteletben tartsák az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség alapelvét.

A petícióban említett ügy részleteinek tisztázása érdekében a Bizottság felvette a kapcsolatot a holland hatóságokkal. A holland hatóságok válasza az alábbi volt:

„Az ügyben folytatott vizsgálat során az alábbiakra derült fény: a jogosultságok megállapításáért és a törvény betartásáért a túlélő hozzátartozók általános biztosításáról szóló törvény (*Algemene Nabestaandenwet – ANW*) alapján felelős holland végrehajtó szervezet, amely az özvegyi nyugdíjakat és árvaellátást folyósítja, az amszterdami Társadalombiztosítási Bank (*Sociale Verzekeringsbank – SVB*). Az *ANW* a Hollandiában élő és/vagy dolgozó személyek társadalombiztosításáról rendelkezik.

Az M. úr (az apa) halálát igazoló, Önök által benyújtott dokumentumok arról tanúskodnak, hogy M. úr 2002-ben hunyt el. Az *SVB*-nek erről nincs tudomása. Az S. asszony, az özvegy (a petíció benyújtója) az *SVB* nyilvántartásában túlélői nyugdíjra jogosult személyként nem szerepel. Az *SVB* nyilvántartásában sem L. (a fiúgyermek), sem az anya (a petíció benyújtója) nem szerepel. Ez azt jelenti, hogy M. úr halála után semmilyen juttatásra irányuló kérelmet nem terjesztettek be.

A bukaresti holland nagykövetség 2002. szeptember 11-i, S. asszonyhoz intézett levelében (melynek másolatát Önök is csatolták) a követség tájékoztatást nyújt arról, hogy kapcsolatba lépett a leideni *SVB* fiókkal, amelyek arról tájékoztatta, hogy L. nem lenne jogosult gyermek után járó juttatásra, mivel az anya nem tartózkodott, és ezért nem is volt biztosítva Hollandiában. A leideni *SVB* azonban nem folytatott mindenre kiterjedő vizsgálatot az elhunyt és a petíció benyújtójának fia közötti kapcsolat megállapítása érdekében.

Összegzésként az állapítható meg, hogy nem került tisztázásra az, hogy halálakor M. úr Hollandiában tartózkodott-e és ezáltal ott biztosítva volt-e, mivel a túlélők ellátásra irányuló kérelmet nem terjesztettek be. Amennyiben az elhunyt nem tartózkodott vagy nem volt biztosítva Hollandiában halála időpontjában, és így az *ANW* értelmében nem volt biztosítási jogviszonya, elképzelhető, hogy az *ANW* értelmében a román jog szerint (Románia uniós csatlakozásának következtében) járó hasonló ellátásra való jogosultság és az ennek nyomán benyújtott kérelem alapján bizonyos mértékű arányos (*pro rata*) ellátás jár a túlélőknek (a halál időpontjában érvényes házastársi viszonyban élő házastárs és gyermekek). Románia azonban ilyen kérvényt az *SVB*-hez nem nyújtott be.

A petíció benyújtójának Romániában kell hivatalosan kérnie a túlélői nyugdíj megállapítását, és az illetékes román hatóságoknak kell felvenniük a kapcsolatot a holland *SVB*-vel az összes információ egyidejű benyújtásával. Az *SVB* ezek után megvizsgálja, hogy az elhunyt halála időpontjában rendelkezett-e biztosítási jogviszonnyal Hollandiában. Az, hogy ennek eredményeképpen megállapítható-e ellátás, a benyújtott dokumentumokból kiderülő tények értékelésétől fog függeni.”

A holland hatóságok a holland *SVB* címét is közlik:
Sociale Verzekeringsbank, Postbus 1100,1180 BH Amstelveen.

A Bizottság megerősíti, hogy az 574/72/EGK rendelet 36. cikkének értelmében a túlélői ellátásra irányuló kérelmet a lakóhely szerinti intézményhez kell benyújtani az intézmény által alkalmazott jogszabályi előírásoknak megfelelően. Ugyanezen cikk rendelkezik továbbá arról is, hogy amennyiben a személy nem esik a tartózkodási hely szerinti tagállam vonatkozó jogszabályainak hatálya alá, úgy a lakóhely szerinti intézmény továbbítja a kérelmet annak a tagállamnak az intézményéhez, amely tagállam jogszabályainak a hatálya alá az igénylő utoljára tartozott.

Az 574/72/EGK rendelet 2. mellékletének V. pontja (Románia) értelmében az illetékes román intézmény a „Casa județeană de pensii și alte drepturi de asigurări sociale (Nyugdíjak és Egyéb Társadalombiztosítási Jogok Megyei Hivatala)”.

Következtetés

A túlélői nyugellátás megállapítása érdekében a petíció benyújtójának a lakóhely szerint illetékes, fent említett román intézményhez kell kérvényt benyújtania.”